U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobkyně: **M. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 15. 5. 2011, č. j. 22 Ad 43/2010 - 25,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 15. 5. 2011, č. j. 22 Ad 43/2010 - 25, v důsledku zpětvzetí zastavil řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 8. 2010, č. X, kterým byly zamítnuty námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 3. 6. 2010, č. j. X. Tímto prvoinstančním rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včasnou kasační stížnost. V ní namítla, že odůvodnění napadeného usnesení obsahovalo nesprávný údaj o tom, že k zpětvzetí žaloby přistoupila s ohledem na vyjádření žalované ze dne 10. 5. 2011, podle něhož byla na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Praha - východ ze dne 18. 4. 2011 uznána částečně invalidní od 20. 6. 2009. Toto vyjádření žalované totiž ve skutečnosti od krajského soudu ani od žalované neobdržela. Spis byl Nejvyššímu správnímu soudu předložen dne 23. 9. 2011.

Podáním ze dne 4. 10. 2011, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 7. 10. 2011, stěžovatelka uvedla, že jí vyjádření žalované ze dne 10. 5. 2011 bylo dodatečně zasláno a zároveň v měsíci srpnu 2011 obdržela i nové rozhodnutí žalované, v němž byly uznány skutečnosti, které byly předmětem žaloby. Jelikož vydání nového rozhodnutí žalované ve věci důchodového pojištění se nezakládalo na nesprávných skutečnostech obsažených v odůvodnění napadeného usnesení, oznamuje, že na kasační stížnosti netrvá a navrhuje zastavení řízení o ní.

Podle § 37 odst. 4 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Jak stanoví § 47 písm. a) s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Podle Nejvyššího správního soudu je projev vůle stěžovatelky ze dne 4. 10. 2011, zcela jednoznačný, určitý a nevzbuzující pochybnosti o tom, že jím stěžovatelka zamýšlela ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením. Proto ho lze nepochybně považovat za zpětvzetí kasační stížnosti ve smyslu § 37 odst. 4 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že zpětvzetí kasační stížnosti bylo učiněno až poté, co byl spis předložen k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu, tak řízení o kasační stížnosti zastavil Nejvyšší správní soud [§ 47 písm. a) s. ř. s. a § 108 odst. 2 s. ř. s., za použití § 120 téhož zákona].

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť toto řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. října 2011

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu